

О. С. Конотопцев,

к.держ.упр., доц.,

доцент кафедри регіонального розвитку

та місцевого самоврядування ХарПІ НАДУ,

м. Харків

ОБОВ'ЯЗКОВІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ

Проаналізовано нормативно-правові акти України, які регламентують використання інформаційно-комунікаційних технологій у діяльності органів місцевого самоврядування. Визначено два напрямки використання ІКТ: оприлюднення інформації та здійснення комунікацій. Констатовано, що законодавство передбачає два режими використання ІКТ: обов'язковий та припустимий. Зроблено висновки про перспективи використання ІКТ у діяльності органів місцевого самоврядування України.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, орган місцевого самоврядування, офіційний веб-сайт, електронна пошта.

Існування України як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної, правової держави неможливе без забезпечення адекватності системи державного управління актуальним вимогам сьогодення. Сучасні суспільно-політичні події в країні явно демонструють небезпеку неадекватності діяльності органів влади очікуванням та прагненням народу. І громадська активність у відстоюванні своїх прав та інтересів свідчить про нагальну необхідність максимально швидкого вдосконалення діяльності органів влади.

У сучасному світі адекватність влади громаді забезпечується не тільки використанням новітніх управлінських технологій, але й досягнень науки та техніки. І одним з найважливіших напрямків такої адаптації є максимально активне запровадження до діяльності органів влади інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ). Саме ці технології дозволяють органам влади діяти ефективно та бути адекватними очікуванням громадян.

Особливої уваги потребують при цьому органи місцевого самоврядування України. З одного боку, місцеве самоврядування є

самостійною та формально незалежною від держави влади формою публічної влади. Тому використання ІКТ в діяльності органів місцевого самоврядування позбавлене методологічної опіки вищих органів влади. З іншого боку, низка законів України містять норми щодо обов'язковості використання ІКТ у діяльності органів влади. І цей момент фактично ігнорується в практичній діяльності органів місцевого самоврядування.

Питання використання ІТК у діяльності органів влади досліджує ціла плеяда сучасних українських науковців. Такими є І. Агамерзян, М. Демкова, І. Клименко, П. Клімушин, К. Линьов, А. Серенок, С. Чукут та ін. Проте у своїх дослідженнях вони зосереджують увагу на теоретичних засадах чи технічних аспектах запровадження ІТК до діяльності органів влади. Переважна більшість науковців обіймаються проблемами та перспективами запровадження до практичної діяльності органів влади технологій електронного урядування й часто оминають юридично-правові аспекти цієї сфери. Мало хто з них розглядає обов'язковість використання ІКТ саме в діяльності органів місцевого самоврядування.

Все зазначене актуалізує необхідність дослідження явища використання ІТК у діяльності органів місцевого самоврядування та визначення ступеня його обов'язковості.

Першочерговим завданням при описі дослідження є виокремлення проблемної ситуації. Для даної статті такою ситуацією є використання ІТК у діяльності органів місцевого самоврядування. І спочатку необхідно визначитися щодо способів використання ІКТ у діяльності органів влади.

Серед науковців досі немає узгодженого уявлення про типологію використання ІКТ у діяльності органів влади. Дуже часто різні дослідники вкладають різне значення в одні й ті ж самі слова чи використовують різні терміни для позначення тотожних явищ. Домінуючою є тенденція називати все різноманіття використання ІКТ в органах влади ємним терміном «електронне урядування».

Офіційне визначення терміна «електронне урядування» мітиться в

Концепції розвитку електронного урядування в Україні, затвердженій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 р. № 2250: *«форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян»* [9]. Але таке визначення дає відповідь лише на питання «для чого потрібне електронне урядування?», а не «що це таке?». Тому цим терміном можна назвати надзвичайно різні технічні процеси, які відбуваються у надзвичайно різних сферах. Все це змушує визначитися стосовно форм здійснення електронного урядування.

Готовий стандарт вирішення зазначеної проблеми може надати практика діяльності Організації Об'єднаних Націй. Ця найбільша та найвпливовіша міжнародна організація увібрала та узагальнила найкращий світовий досвід публічного управління. Тому практика діяльності ООН цілком може бути стандартом для визначення та осмислення окремих технологічних процесів.

У діяльності ООН склалося вирішення трьох основних форм використання ІКТ в діяльності органів влади:

1. E-Government – міжорганізаційні зв'язки: координація політики, реалізація політики, здійснення публічної служби (надання адміністративних послуг).

2. E-Administration – внутрішньоорганізаційні зв'язки: розвиток політики, організація діяльності, менеджмент знань.

3. E-Governance – взаємодія між громадянами, урядовими організаціями, чиновниками та політиками: процедури демократії, відкрите урядування, прозорість прийняття рішень [108, с. 54].

Запропонована ООН класифікація достатньо успішно розкриває три головні сфери використання ІКТ: виконання органом влади своїх повноважень у відносинах з іншими організаціями та фізичними особами («зовнішні» взаємини органу влади), організація діяльності «всередині» органу влади та

вплив громадян на діяльність органу влади. Останній із цих напрямків є надзвичайно масштабним явищем, гідним окремого дослідження та окремої статті. Електронне адміністрування (найвідомішим проявом якого є система електронного документообігу) також є технічно складним процесом, характеристика якого значно перевищує масштаби цієї статті. З огляду на це в межах даної статті варто розглянути тільки процес використання ІКТ при здійсненні органами місцевого самоврядування своїх повноважень.

Сьогодні в Україні досить поширене переконання, що використання ІКТ є обов'язковим для органів місцевого самоврядування. Прикладом такого підходу може бути той факт, що Державний комітет телебачення і радіомовлення України, який двічі на рік проводить моніторинг інформаційного наповнення веб-сайтів органів виконавчої влади, ігнорує сайти органів місцевого самоврядування. Сам офіційного веб-сайту органу місцевого самоврядування донедавна сприймався як цілком факультативне явище.

Дійсно, сучасне законодавство України практично не містить прямих вимог щодо обов'язковості використання ІКТ в діяльності органів місцевого самоврядування. В Україні непередбачене електронне голосування чи обов'язковість використання в органах влади системи електронного документообігу. Тим не менше, вже зараз є цілий ряд напрямків діяльності, за якими використання технологій електронного урядування є припустимим або, навіть, обов'язковим.

Нещодавні зміни до законодавства України докорінно змінили ситуацію в питанні обов'язковості використання ІКТ. Ці норми стосуються, переважно, здійсненні комунікацій та оприлюднення інформації. Низка законів містять прямі вимоги щодо існування та наповнення офіційних веб-сайтів органів місцевого самоврядування, а також використання ІКТ при здійсненні офіційних комунікацій.

Найбільш суворі вимоги до використання ІКТ у діяльності органів місцевого самоврядування містяться в Законі України «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012 р. Цей Закон містить норми про обов'язковість

використання ІКТ при інформуванні громадян про надання органами місцевого самоврядування адміністративних послуг. При цьому Закон містить пряму вимогу органу місцевого самоврядування створити власний офіційний веб-сайт. Згідно п. 2 ч. 2 ст. 6 Закону *«суб'єкти надання адміністративних послуг зобов'язані забезпечити ... створення та функціонування веб-сайтів»*. Окремо в Законі визначено позиції, які повинні відображатися на цих сайтах:

– ст. 6 ч. 2 п. 2: *«інформація про порядок надання відповідних адміністративних послуг, режим доступу до приміщення, в якому здійснюється прийом суб'єктів звернень, наявність сполучення громадського транспорту, під'їзних шляхів та місць паркування»*;

– ст. 8 ч. 2: *«інформаційна картка адміністративної послуги розміщується суб'єктом надання адміністративних послуг на його офіційному веб-сайті»* [2].

Таким чином, Закон України «Про адміністративні послуги» передбачає безумовну обов'язковість існування офіційного веб-сайту органу місцевого самоврядування (яких сьогодні в Україні існує більше 12 тис.). Крім того, цей закон чітко визначає окремі обов'язкові моменти наповнення офіційного сайту цього органу влади. Це змушує докорінно переглянути ставлення посадових осіб органів місцевого самоврядування до мережі Internet та взагалі до технологій електронного урядування.

Крім зазначеного, при наданні адміністративних послуг стало обов'язковим використання ІКТ для здійснення окремих процедур при здійсненні комунікацій з громадянами. Зокрема, Закон України «Про адміністративні послуги» передбачає можливість отримання електронною поштою інформації про порядок надання адміністративних послуг та (подібно до забезпечення доступу до публічної інформації) отримання бланків з офіційних веб-сайтів органів влади. Так, п. 4 ч. 2 ст. 6 цього закону визначає серед обов'язків суб'єкта надання адміністративних послуг, яким є будь-який орган вдали (в т.ч. – орган місцевого самоврядування) *«... надання суб'єкту звернення, який звернувся засобами телекомунікації (... електронної пошти ...)*,

інформації про порядок надання адміністративних послуг». А ч. 10 ст. 9 цього Закону передбачає, що «суб'єкт надання адміністративних послуг забезпечує ... одержання бланків з веб-сайтів суб'єктів надання адміністративних послуг ...» [2]. Таким чином, Закон України «Про адміністративні послуги» визначає обов'язковість для органів самоврядування використовувати для комунікацій електронну пошту та забезпечення можливості отримання окремих файлів з офіційного веб-сайту органу влади.

Не менш суворого є вимога законодавства України щодо використання ІКТ для здійснення боротьби із корупцією. Так, окремі норми Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» від 07.04.2011 р. передбачають обов'язковість використання ІКТ для інформування громадян. Зокрема, ч. 2 ст. 12 передбачає розміщення на офіційному веб-сайті органу місцевого самоврядування інформації про доходи керівництва: *«Відомості, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік ... сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її утворення), районної, обласної ради та їх заступників, керівників виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад та їх заступників, секретаря сільської, селищної, міської ради підлягають оприлюдненню протягом 30 днів з дня їх подання шляхом розміщення на офіційних веб-сайтах» [5]. Зазначена норма навіть передбачає строк розміщення декларацій на сайті місцевої ради: «Відповідні відомості, розміщені на офіційних веб-сайтах державних органів та органів місцевого самоврядування, оприлюднюються на термін не менше одного року» [5].*

Одночасно Закон України «Про засади запобігання та протидії корупції» містить норму, яка не може бути виконана. Ця ж сама ч. 2 ст. 12 визначає, що *«у разі відсутності офіційного веб-сайту такі відомості оприлюднюються шляхом опублікування в офіційних друкованих виданнях відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування протягом 30 днів з дня подання декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру» [5]. Проте із вступом в силу згаданого вже Закону України «Про*

адміністративні послуги» ця норма стала неможливою, оскільки всі без виключення органи влади України зобов'язані мати свій власний офіційний веб-сайт (як суб'єкти надання адміністративних послуг). Таким чином, використання ІКТ в діяльності органів влади є динамічним процесом, який відбувається у відчутній залежності від різних правових норм, які іноді містяться у досить різних нормативно-правових актах.

Регламентация використання ІКТ у діяльності органів місцевого самоврядування відбувалася поступово. Деякі норми запроваджувалися до законодавства України внаслідок врахування практики застосування інших законів. Так, 27.03.2014 р. у зв'язку з дією Закону України «Про доступ до публічної інформації» до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», прийнятого ще 17.02.2011 р., було внесено зміни. Зокрема, відтепер оприлюднення інформації про генеральний план населеного пункту та детальний план території є обов'язковим і таке оприлюднення повинно здійснюватися саме з використанням ІКТ. Так, ч. 11 ст. 17 цього Закону передбачає, що *«загальна доступність матеріалів генерального плану населеного пункту забезпечується шляхом його розміщення на веб-сайті органу місцевого самоврядування»*. Аналогічно, згідно ч. 7 ст. 19 цього Закону *«загальна доступність матеріалів детального плану території забезпечується шляхом його розміщення на веб-сайті органу місцевого самоврядування»* [8]. Таким чином, Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачає обов'язковість оприлюднення в мережі Internet найважливіших аспектів діяльності органів місцевого самоврядування та громадської реакції на неї:

– стаття 17 ч. 11: *“Загальна доступність матеріалів генерального плану населеного пункту забезпечується шляхом його розміщення на веб-сайті органу місцевого самоврядування ...”*;

– стаття 19 ч. 7: *“Загальна доступність матеріалів детального плану території забезпечується шляхом його розміщення на веб-сайті органу місцевого самоврядування”*;

– стаття 21 ч. 9: *“Оприлюднення результатів розгляду пропозицій громадськості до проектів містобудівної документації на місцевому рівні здійснюється у двотижневий строк з дня їх прийняття шляхом ... розміщення таких рішень на офіційних веб-сайтах цих органів”* [8].

В усіх цих випадках оприлюднення через Internet вказано як один (перший) з кількох каналів інформування – крім офіційного веб-сайту органу влади робити це необхідно ще й через публікацію в місцевих засобах масової інформації та (для генерального плану та детального плану території) шляхом розміщення у загальнодоступному місці в приміщенні органу влади. Таким чином, використання ІКТ для оприлюднення ключової містобудівної документації є пріоритетним поміж інших каналів інформування населення.

Так само не з моменту прийняття відповідного Закону виникла регламентація діяльності органів місцевого самоврядування в галузі оренди майна. Закон України «Про оренду державного та комунального майна» був прийнятий Верховною Радою ще 10.04.1992 р. Але 21.04.2011 р. до цього Закону було внесено зміни, які зробили обов’язковим оприлюднення інформації про майно, яке може передаватися в оренду, та про намір це здійснити. Так, згідно з ч. 4 ст. 7 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» *«переліки цілісних майнових комплексів підприємств та їх структурних підрозділів і нерухомого майна, що може бути передано в оренду ... оприлюднюються в засобах масової інформації та на офіційних веб-сайтах орендодавців»*. Згідно з ч. 4 ст. 9 цього ж Закону *«орендодавець ... розміщує ... на веб-сайтах орендодавців оголошення про намір передати майно в оренду»* [7]. Щоправда, необхідність такого оприлюднення на офіційному веб-сайті органу влади вказується тільки на другому місці після необхідності оприлюднювати в засобах масової інформації. Але черговість наведення норми в тексті закону аж ніяк не впливає на обов’язковість її виконання.

Таким чином, Закон України «Про оренду державного та комунального майна» відтепер не тільки передбачає обов’язковість оприлюднення інформації на офіційному веб-сайті органу влади, але й запроваджує поділ обов’язкової

для оприлюднення інформації на пасивну та активну: про саму наявність можливого для оренди майна та про намір передати майно в оренду. Такий різноплановий характер даних цілком дозволяє всім зацікавленим сторонам успішно використовувати оприлюднену інформацію.

Різні режими оприлюднення інформації із використанням ІКТ передбачає законодавство України про здійснення закупівель за бюджетні кошти. У спеціальному Законі України від 10.04.2014 р. «Про здійснення державних закупівель» передбачено використання ІКТ для оприлюднення інформації. Частина 2 ст. 4 цього Закону передбачає, що *«Річний план, зміни до нього обов'язково безоплатно оприлюднюються на веб-порталі Уповноваженого органу з питань закупівель [центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних закупівель] протягом п'яти робочих днів з дня затвердження річного плану або змін до нього. Річний план та зміни до нього також оприлюднюються замовником на власному веб-сайті або за його відсутності на веб-сайті головного розпорядника бюджетних коштів»* [6]. Тобто, в сфері закупівель за бюджетний кошт Internet є єдиним каналом інформування про річний план закупівель.

Додатково до цього ч. 2 ст. 10 Закону України «Про здійснення державних закупівель» передбачає можливість використання ІКТ для оприлюднення інформації про кожну конкретну закупівлю: *«Інформація [про закупівлю] може додатково оприлюднюватися на вибір замовника в інших засобах масової інформації, на веб-сайтах замовника (у разі наявності) або веб-сайтах відповідних органів влади, органів місцевого самоврядування»* [6]. Таким чином, законодавство України передбачає одночасно два режими для оприлюднення інформації про здійснення закупівель за бюджетні кошти: обов'язковий (для публікації річного плану закупівель) та факультативний (для публікації оголошення про конкретну закупівлю).

Деякі закони України вже з моменту свого прийняття містили окремі норми, що передбачали обов'язковість використання ІКТ в діяльності органів влади. Так, Закон України «Про засади державної регуляторної політики у

сфері господарської діяльності» від 13.09.2003 р. передбачає використання мережі Internet як резервного способу оприлюднення інформації. Зокрема, ст. 13 цього Закону передбачає:

«План діяльності регуляторного органу з підготовки проектів регуляторних актів та зміни до нього оприлюднюються шляхом ... розміщення плану та змін до нього на офіційній сторінці відповідного регуляторного органу в мережі Інтернет.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта з метою одержання зауважень і пропозицій, проект регуляторного акта та відповідний аналіз регуляторного впливу оприлюднюються шляхом ... розміщення на офіційній сторінці розробника проекту регуляторного акта в мережі Інтернет.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта оприлюднюється шляхом ... розміщення на офіційній сторінці цього регуляторного органу в мережі Інтернет» [4].

Таким чином, у сфері регуляторної діяльності органів місцевого самоврядування використання ІКТ є лише додатковим (резервним) шляхом оприлюднення інформації. Тим не менше, в умовах сучасного технічного розвитку (коли Internet стає все більш доступним) є всі підстави очікувати, що до цього закону теж будуть внесені зміни, які запровадять нові пріоритети.

Одночасно обидва режими використання ІКТ в діяльності органів місцевого самоврядування (обов'язковий та факультативний) передбачені Законом України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р. Низка позицій цього Закону передбачає використання офіційного веб-сайту для оприлюднення інформації про орган влади та його діяльність. Але ця процедура має факультативний (необов'язковий) характер.

Тим не менше окремі позиції закону «Про доступ до публічної інформації» передбачає обов'язковість використання ІКТ. Так, для забезпечення права на отримання публічної інформації закон передбачає наявність можливості звертатися до органу влади (в т.ч. – до органу місцевого

самоврядування) із використанням електронної пошти. Зокрема, ч. 3 ст. 19 Закону України «Про доступ до публічної інформації» передбачає, що *«запити [на отримання публічної інформації] можуть подаватися в усній, письмовій чи іншій формі (поштою, факсом, телефоном, електронною поштою) на вибір запитувача»*. А для забезпечення комфортності здійснення запиту на публічну інформацію (та стандартизації й уніфікації роботи органу влади) передбачене існування спеціальних форм запиту на інформацію. Ці форми повинні бути розміщені на офіційному веб-сайті органу влади. Згідно з ч. 6 ст. 19 згаданого вже Закону *«... особа може подавати запит шляхом заповнення відповідних форм запитів на інформацію, які можна отримати в розпорядника інформації та на офіційному веб-сайті відповідного розпорядника»* [3]. Таким чином, Закон України «Про доступ до публічної інформації» визначає необхідність обов'язкового використання в діяльності органів місцевого самоврядування електронної пошти та можливості отримання окремих файлів з офіційного веб-сайту цього органу влади.

Інші норми законодавства України не передбачають обов'язковості використання ІКТ в діяльності органів місцевого самоврядування. Так, наприклад, Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV передбачає використання ІКТ при здійсненні комунікацій. Зокрема, ч. 3 ст. 33 та ст. 38 передбачає можливість надсилання повістки електронною поштою. А ст. 122-1 регламентує можливість участі в судовому засіданні в режимі відео-конференції [1]. Проте зазначені процедури є необов'язковими, а тому забезпечення їх виконання не є критично важливим для діяльності органів місцевого самоврядування.

Таким чином, українське законодавство передбачає обов'язковість використання ІКТ у місцевому самоврядуванні у двох напрямках:

- оприлюднення інформації про діяльність органів влади;
- здійснення комунікацій з громадянами.

Кожний із зазначених напрямків має свої технічні умови та обмеження у використанні. Так, оприлюднення інформації повинно здійснюватися на

офіційному веб-сайті органу місцевого самоврядування. Закони України вимагають здійснення цієї процедури при наступних процесах і заходах:

- надання адміністративних послуг;
- боротьба з корупцією;
- регулювання містобудівної діяльності;
- оренда державного та комунального майна;
- державні закупівлі.

Окремим напрямком обов'язкового використання ІКТ в діяльності органі місцевого самоврядування є здійснення комунікацій з громадянами. Цей напрямок передбачений нормами двох законів України, які вимагають забезпечення комунікації в двох галузях діяльності:

- забезпечення доступу до публічної інформації;
- надання адміністративних послуг.

Отже, сьогодні використання ІКТ у діяльності органів місцевого самоврядування України перетворилося з факультативного явища на обов'язкове. Законодавство України визначає обов'язковість використання ІКТ за двома напрямками: оприлюднення інформації про діяльність органу місцевого самоврядування та здійснення комунікацій органу влади з громадськістю (наочно це представлено в таблиці). Проте сьогодні немає підстав стверджувати, що зазначені вимоги законодавств виконуються в повному обсязі.

У таких умовах виконання вимог законодавства щодо використання ІКТ та задля забезпечення подальшого вдосконалення діяльності органів місцевого самоврядування необхідно здійснювати наступні заходи:

1. Активно фінансувати впровадження новітніх технологій до діяльності органів влади, передбачати у бюджетах всіх рівнів необхідність виконання законодавства України щодо створення та функціонування офіційних веб-сайтів органів місцевого самоврядування, їх адекватного наповнення, використання новітніх засобів зв'язку.

2. Здійснювати ретельний контроль за дотриманням законодавства у

сфері використання ІКТ в діяльності органів місцевого самоврядування. При цьому, необхідно контролювати не тільки виконання передбачених законом процедур, але й наявність у бюджетах відповідних витрат на впровадження ІКТ.

3. Постійно здійснювати виховання керівних кадрів органів місцевого самоврядування в напрямку формування настанов на активне використання ІКТ в практичній діяльності посадовців, створити у чиновників осмислену потребу у використанні досягнень науково-технічного прогресу для служби народу та територіальній громаді.

Таблиця

Обов'язковість використання ІКТ у діяльності органів місцевого самоврядування

<i>№ з/п</i>	<i>Галузь</i>	<i>Оприлюднення інформації (розміщення на офіційному веб-сайті органу влади)</i>	<i>Здійснення комунікацій</i>
1.	Адміністративні послуги	<ul style="list-style-type: none"> ▪ інформація про порядок надання відповідних адміністративних послуг, режим доступу до приміщення, в якому здійснюється прийом суб'єктів звернень, наявність сполучення громадського транспорту, під'їзних шляхів та місць паркування ▪ інформаційні картки адміністративних послуг. 	<p>Надання:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ інформації про порядок отримання послуг через електронну пошту ▪ бланків з веб-сайту
2.	Боротьба з корупцією	з декларації про майно та доходи	
3.	Містобудівна діяльність	<ul style="list-style-type: none"> ▪ генеральний план населеного пункту ▪ детальний план території ▪ результати розгляду пропозицій громадськості до проектів містобудівної документації 	
4.	Оренда державного та комунального майна	<ul style="list-style-type: none"> • перелік майна, яке може бути передано в оренду • оголошення про намір передати майно в оренду 	
5.	Державні закупівлі	річний план закупівель та зміни до нього	
6.	Доступ до публічної інформації		<p>Подача запиту на публічну інформацію:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ електронною поштою ▪ заповненням відповідної форми на веб-сайті

Виключно здійснення цих заходів дозволить створити достатні передумови для активного використання інформаційно-комунікаційних технологій в діяльності органів місцевого самоврядування та забезпечить вдосконалення діяльності системи органів влади до сучасних потреб та очікувань громадян.

Список використаних джерел:

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/print1382985954357729>.
2. Про адміністративні послуги [Електронний ресурс] : Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>.
3. Про доступ до публічної інформації [Електронний ресурс] : Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
4. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності [Електронний ресурс] : Закон України від 13.09.2003 р. № 1160-IV. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1160-15/print1391549308795758>.
5. Про засади запобігання та протидії корупції [Електронний ресурс] : Закон України від 07.04.2011 р. № 3206-VI. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3206-17/print1382985954357729>.
6. Про здійснення державних закупівель [Електронний ресурс] : Закон України від 10.04.2014 р. № 1197-VII. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1197-18/print1391549308795758>.
7. Про оренду державного та комунального майна [Електронний ресурс] : Закон України від 10.04.1992 р. № 2269-XII. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2269-12>.
8. Про регулювання містобудівної діяльності [Електронний ресурс] : Закон України від 17.02.2011 р. № 3038-VI. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>.
9. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні [Електронний ресурс] : розпорядження Кабінету Міністрів України від 13..12.2010 р. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2250-2010-p>.
10. Benchmarking E-government: A Global Perspective – Assessing the UN Member States. – New York: UNDPEPA; ASPA, 2002. – 74 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un/unpan021547.pdf>.

Konotoptsev O. S. Obligatory Use of Information and Communication Technologies in Local-Government Activity of Ukraine.

The paper presents the analysis of legal acts of Ukraine, which regulate the use of information and communication technologies in local governments' activities. Two ways to using ICT have been identified, namely: to promulgate information, and effect communication. It has been stated that the legislation presupposes two modes of ICT application: obligatory and allowable. Conclusions have been made as to the prospects for the use of ICT in local government operation in Ukraine.

Key words: information and communication technologies, organ of local government, official web-site, e-mail.

Конотопцев О. С. Обязательность использования информационно-коммуникационных технологий в деятельности органов местного самоуправления Украины.

В статье осуществлен анализ нормативно-правовых актов Украины, которые регламентируют использование информационно-коммуникационных технологий в деятельности органов местного самоуправления. Определены два направления использования ИКТ: публикация информации и осуществление коммуникации. Констатировано, что законодательство предусматривает два режима использования ИКТ: обязательный и допустимый. Сделаны выводы про перспективы использования ИКТ в деятельности органов местного самоуправления Украины.

Ключевые слова: информационно-коммуникационные технологии, орган местного самоуправления, официальный веб-сайт, электронная почта.